

# РЕШЕНИЕ

№ 1261

гр. София, 13.01.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН  
СЪСТАВ**, в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова**

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева  
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **8167** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на В. П. К. срещу решение от 20.05.2024г. на Софийския районен съд, НО, 8-ми състав, постановено по АНД № 17050/2023 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-08111, издадено на 15.05.2023г. от началник сектор в ОПП – СДВР, с което на касатора на основание чл.177, ал.1, т.4, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв. за нарушение на чл.5,ал.3 т.2 от ЗДвП и на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за нарушение на чл.150а ал.1 от ЗДвП.

Касаторът счита решението на районния съд за постановено в нарушение на закона. Конкретно се твърди, че фактическата обстановка, описана в решението, не отговаря на действителната, тъй като в автомобила били пътували и други лица, не отговаряло на истината и движението на автомобил със специален режим и спирането на водача със светлинен и звуков сигнал. Поддържа се, че при издаването на НП е допуснато съществено процесуално нарушение, тъй като е налице непоследователност при посочване на мястото на нарушението и мястото на поставения знак В2.Сочи, че актът, на който се позовава процесното НП, е със срок „до отстраняване на техническа

неизправност“, каквато не е констатирана в конкретния случай. Моли се за отмяна на решението и на наказателното постановление и се претендират разноски. В съдебното заседание касаторът се представлява от адв. К., която поддържа касационната жалба и моли за отмяна на обжалваното решение по съображения, подробно изложени в писмени бележки. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – началник сектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ депозира по делото писмени бележки, в които изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Не се представлява в съдебно заседание.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като взе предвид наведените касационни основания и като извърши дължимата проверка съгласно чл.218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол.

По същество е неоснователна.

С процесното НП № 23-4332-08111/15.05.2023г. В. П. К. е санкциониран за нарушение на чл.5,ал.3 т.2 от ЗДвП и на чл.150а ал.1 от ЗДвП – за това, че на 25.04.2023г., около 13:31ч. управлявал моторно превозно средство лек автомобил “О.“ модел „К.“ с ДК [рег.номер на МПС] и като се движел по [улица]от [улица]към [улица], срещу № 17, му била извършена проверка, при която е установено, че моторното превозно средство е спряно от движение, както и че водачът е с изтекъл срок на валидност на СУМПС.

СРС е приел, че административнонаказателна отговорност на В. К. е била законосъобразно ангажирана, тъй като извършването на нарушението е безспорно установено и не са налице основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН.

Решението е правилно.

СРС е формирал изводите си относно фактите и правото след обективен анализ на събрания доказателствен материал. Фактическата обстановка е вярно и точно установена, след като съдът е дал пълна и равна възможност на страните да обосноват и докажат защитните си тези. Напълно неотнормими са доводите, с които се оспорва верността на фактическите установявания на СРС – относно броя на пътуващите в автомобила, местоположението на пътен знак В2 и дали превозното средство е било спряно от автомобил със специален режим на движение след подаване на светлинен и звуков сигнал. Отделно, в решението на СРС липсват въобще фактически констатации за тези обстоятелства.

По отношение на наведения от адв. К. довод за това, че административният акт, с който е била наложена принудителната административна мярка „спиране от движение“ на моторното превозно средство, а именно Заповед № 22-4332-004889 от 23.09.2022г. на ОПП – СДВР, е била отменена с решение на Административен съд - Пазарджик, те не могат да повлияят върху законосъобразността на НП, тъй като, както и районният съд е констатирал, съдебното решение е влязло в сила на 08.06.2023г., а нарушението е извършено и констатирано на 25.04.2024г., т.е. към датата на нарушението превозното е било спряно от движение въз основа на подлежащ на предварително изпълнение административен акт. Що се отнася до твърдението, че неизправността, заради която е било спряно превозното средство, е била своевременно отстранена и поради това е било отпаднало основанието за мярката, то няма никакви доказателства по делото в тази насока. Освен това, следва да

се отбележи, че твърдение за такова обстоятелство не е било направено от водача нито при съставянето на АУАН, нито в срока за възражения.

Що се отнася до нарушението на чл.150а ал.1 от ЗДвП, касаторът не излага в касационната жалба никакви доводи, поради което не е необходимо настоящият състав да се спира по-подробно върху него.

Предвид изложеното, касационната инстанция не констатира наличието на наведените касационни основания, поради което решението на районния съд се явява правилно и следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, предл. първо АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

#### Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 20.05.2024г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, постановено по АНД № 17050/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: